

FARNÍ LIST KAPLICKA č.10/12

**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**

*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
naš vzor a patron*

ŘÍJEN 2012

Přátelé!

Měsíc říjen byl v tomto roce pro naše farnosti velmi významný. Prožili jsme v něm udílení svátosti biřmování. Na Svatém Kameni tuto svátost přijalo 24 našich bratří a sester. Už teď se ukazují plody: začíná se scházet společenství mladých, další lidé se zapojili do společenství a další se zase hlásí na příští biřmování. Zažíváme opravdové vanutí Ducha svatého. A i když nyní začíná již spíše dušičkový čas, Duch svatý působí i v něm. On nás všechny-živé i mrtvé spojuje. Pamatujme na to.

V tomto čísle časopisu najdete opět hlavně reportáže z uplynulých akcí – byly povzbuzující! Najdete zde i jednu přílohu navíc – o mariánském oltáři a obrazu v Blansku. Je to velmi zajímavé. I toto téma obrací naši pozornost k Panně Marii. Měsíc růžence měl náš vztah k ní prohloubit. Děkuji všem, kdo se zapojili do této modlitby.

A protože slavíme také slavnost Výročí posvěcení chrámu, chci poděkovat všem, kdo se o naše kostely starají: kostelníkům, těm kdo je zdobí květinami a uklízí, i všem ostatním. Pán ať vám odplatí! A všem čtenářům časopisu, přeji, aby je potěšil!

P. Pavel

Pastýřský list biskupa Jiřího

Bratři a sestry,

ve čtvrtek 11. října začal podle přání Svatého otce Rok víry. Při příležitosti 50. výročí zahájení II. Vatikánského koncilu se s celou církví chceme zamyslet, co to znamená věřit pro každého z nás osobně.

Víra je přesvědčení o tom, co nevidíme. Mohlo by se tedy zdát, že jsme odkázáni na sféru, o níž všeobecně platí, že je to oblast fantazie, svévole, všelijakých nápadů, bájí a teorií. A tak to skutečně chápe většina nevěřících lidí i mnozí křesťané.

Křesťanská víra je však naprosto zakotvená v autoritě Ježíše

Krista. On sám řekl: „Nikdo nezná Syna, než Otec, a nikdo nezná Otce, než Syn a ten, komu by to chtěl Syn zjevit.“

Jsmo pokřtěni. O tom jsme rozvažovali vloni ve všech farnostech. Křest znamená ponoření do tajemství Ježíšovy smrti a jeho vzkříšení. Když Kristus Pán rozesílá apoštoly po třech letech, kdy mu naslouchali a učili se sami rozeznávat, kdo On vlastně je a o co mu běží, vybaveni touto zkušeností a posílení Duchem svatým slyší od Něj:

Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, učte všechny národy a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal! Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.

Sami slyšeli na začátku svého povolání od téhož Krista: „Čiňte pokání a věřte v Evangelium.“ To znamená: „Změňte smýšlení, začněte myslet jinak, než dosud, buďte připraveni na to, že se se mnou budete muset na mnohé věci dívat jinak než dosud. Buďte připraveni uvěřit mým slovům. Myslím to vážně pro vaše dobro, pro váš šťastný život. Život je věčný. Počítejte s tím. Zařídte se podle toho. Nebojte se věřit mě.“

Svatý Petr v jedné chvíli řekne: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ A svatý Pavel tvrdí, že slovo Boží je plné života a síly. Mnoha způsoby Kristus přibližoval neviditelné skutečnosti v nádherných podobenstvích a vyzýval své učedníky i nás, abychom mu naslouchali s důvěrou a na vlastní duši prožili blahodárnost a krásu, užitečnost a radost z toho, že to skutečně platí. „Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.“

Křesťanova víra se opírá o skutečnost Boží existence. Bůh je! Když je, je skutečně všemohoucí, vševědoucí, všudypřítomný a tudíž i tady přítomný. Ano, tady a teď. Všude a vždy.

Když Kristus Pán vstal z mrtvých, ukázal se apoštolům, mluvil s nimi, a jak víme, jednomu z nich, Tomášovi, nabídnul probodené ruce jako důkaz identifikace. A tam zaznělo nejprostší a nejúžasnější vyznání: „Pán můj a Bůh můj“. Ježíš tehdy řekl Tomášovi před všemi ostatními apoštoly a pro nás všechny: „Ponevadž jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi, blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“

Drazí věřící, tento krátký pastýřský list vám píše na úvod Roku víry s vědomím, že o víře budete sami, v rodinách, ve farnostech, ve společenstvích přemýšlet a mluvit. Budete mít mnoho podnětů i od samého papeže a vašeho duchovního. Jako váš biskup vám chci v úvodu říci velmi pevně, pokojně a s láskou: Ježíš Kristus je Bůh.

(pokračování na předposlední straně 23)

Ne abys krásil chrám, a přitom nedbal na trpícího

kázání sv. Jana Zlatoustého, biskupa

Chceš prokazovat úctu Kristovu tělu? Nepřehlížej tedy, že je nahé: abys mu tady v chrámě neprokazoval úctu hedvábnými rouchy, a venku nepřehlížel, že je deptá zima a nahota. Kdo řekl: To je mé tělo a tím slovem stvrdil skutečnost, je týž, který řekl: Viděli jste mě hladovět, a nedali jste mi jíst, a také: Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali. Toto jistě nevyžaduje žádná roucha, nýbrž čistou duši; tamto však vyžaduje mnohou péči.

Učme se tedy být moudří a uctívajme Krista tak, jak to chce on sám. Tomu, kdo je uctíván, je přece nejmilejší taková pocta, jakou si sám přeje, nikoli taková, jakou si vymyslíme my. Tak například Petr se domníval, že bude pro Krista poctou, nedá-li si od něho umýt nohy; co chtěl, nebyla ovšem pocta, nýbrž něco opačného. Také ty prokazuj Bohu takovou poctu, jakou on sám v příkázáních stanovil, a majetku užívej ve prospěch chudých. Vždyť Bohu přece není třeba zlatých rouch, nýbrž zlatých duší.

To neříkám proto, že bych chtěl zabraňovat darování takových věcí chrámu, požadují však, aby je provázely, ba předcházely skutky milosrdenství. Bůh jistě přijímá i ty dary, milosrdenství však mnohem raději. Tam totiž má užitek jenom ten, kdo dary přináší, tady však i ten, kdo je přijímá. Tam může být takový čin i příležitost se ukázat, zde však jde o milosrdenství a o lásku k bližnímu.

Co prospěje, je-li Kristův stůl plný zlatých kalichů, zatímco sám Kristus hyne hladem? Nejprve hladového nasyt' a teprve pak můžeš z přebytku vyzdobit i jeho stůl. Dal bys udělat zlatý kalich, ale pohár studené vody bys nepodal? Co prospěje opatřovat zlatem zdobené pokrývky na Kristův oltář, jemu však neposkytnout ani to nejnutnější oblečení? K čemu by to bylo? Řekni ostatně: Kdybys viděl, že se někomu nedostává základního jídla, a ty bys ses nesnažil zahnat jeho hlad, a jen bys obložil jeho stůl stříbrem, myslíš, že by ti byl vděčný? Nebo by ho to spíše rozhořčilo? Anebo kdybys viděl někoho oblečeného do roztrhaných hadrů a zkřehlého zimou, a místo abys mu dal oděv, bys mu stavěl zlaté sloupky a tvrdil, že to děláš na jeho počest, nemyslíš, že by se domníval, že si z něho tropíš posměch a že ho strašně urážíš?

Stejně tak uvažuj i o Kristu, když jde kolem tebe jako žebrák a cizinec, který nemá střechu nad hlavou, ale ty ho nepřijmeš jako svého hosta a místo toho dáváš vyzdobit podlahu, stěny a sloupové hlavice a zavěšuješ světla na stříbrné řetězy. A on je zatím spoutaný v žaláři, a ty se na něho nechceš ani jít podívat. Neříkám to proto, že bych zabraňoval prokazovat i takovéto pocty; jen doporučuji věnovat se navíc i něčemu dalšímu, nebo spíš především tomu. Nestalo se, aby někdo byl někdy obviněn z toho, že neprokazoval pocty, ale tomu, kdo nedbá skutků lásky, hrozí zatracení, neuhasitelný oheň a trest ve společnosti zlých duchů. Takže ne abys krásil chrám a přitom nedbal trpícího bratra; neboť on je drahocennější přibýtek Boží než chrám.

Dodal jsi mě duši sílu

To ráno mě tížila veliká starost. Měla jsem jít s rodiči do nemocnice na kontrolu a mou mysl tížila starost, jak vše společně zvládneme a jak to dopadne. Snažila jsem se v modlitbě vše předat Pánu s prosbou o pomoc.

Do mé modlitby v té chvíli zazvonil telefon. Volala má přítelkyně Anička a přála mi k narozeninám, které jsem ten den měla. Její slova mě velmi potěšila a povzbudila, doslova postavila na nohy. Jakoby v hloubi mé duše vytryskla hojivá síla, která mě upokojila a dodala potřebnou naději, že vše s rodiči zvládneme a dobře to dopadne. A opravdu! Všechna vyšetření ten den probíhala v klidu a dobře dopadla.

O svátku sv. archandělů – Michaela, Gabriela a Rafaela se čte 138.žalm.
... *Celým svým srdcem ti vzdávám chválu,
Tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost.
Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal,
dodal jsi mé duši sílu.*

Ž 138, 1-3

Tyto verše přesně vyjadřují to, co jsem prožila a cítila.

Mohu věřit, že Pán na moji modlitbu odpověděl a že mi pomohl. Poslal mi svého anděla prostřednictvím mé přítelkyně – byla to právě její slova, která mě velmi povzbudila a potěšila, která přišla v ten správný čas.

Před lety jsem při birmování přijala jméno Michaela a za svého ochránce si zvolila archanděla Michaela. Anděla, který za nás bojuje a který nám dodává sílu. V jedné vizi prožívá prorok Daniel, jak ho jakási postava podobná člověku posiluje:

*Opět se mě dotkl kdosi, kdo vypadal jako člověk a dodal mi sílu.
Řekl: „Neboj se, muži vzácný, pokoj tobě! Vzchop se, vzchop se!“
Když se mnou mluvil, nabyl jsem síly.*

Da,10,18-19

Malý princ od Exyperyho se setkal s obchodníkem. Ten mu nabízí pilulky, které způsobí, že nemusí pít. Tím ušetří čas, který by jinak věnoval pití, a to asi 53 minuty týdně. A jak tento získaný čas prožít? „Kdybych já měl 53 minuty volného času, šel bych pomalu ke studánce...“odpověděl Malý princ.

Přeji nám všem, a také nově birmovaným, abychom si dokázali najít čas na cestu ke studánce, k Prameni vody živé, kde bychom načerpali sílu pro svůj život.

Milena Voldřichová

ilustrační foto

Královno posvátného růžence

Jan Zahradníček

Tvé jméno klíč, jenž nebe otevírá,
tvé jméno píseň z hlubin jánotu,
tvé jméno květná dlaň, jež slzy stírá,
tvé jméno chléb, jenž sytí samotu.

Tvé jméno víno, když je bez únavy
sborová fuga sem tam přenáší
přes propast radosti a muk a slávy,
z níž vábí, volá jméno nejdražší.

Tys přikývla, a tělem učiněno;
ty oděla ses v rubáš pěti ran;
ty vládneš rájem spolu s ním, ó Ženo -
ty, stále ty, všech souvislostí pláň,

Maria, Miriam, ó míro jasu
tak nezměrná jak oceány vod,
kde splývá obzor věčnosti a času
v jedině, ryzí ódě na život.

ORODUJ ZA NÁS!

I my té milosti jsme podílníky,
my, věčná cena Boží Golgaty;
písněmi, stony, jánotem i vzlyky
ji doléváme ze své podstaty.

A svými těly, jež jsou zánik stálý
v chemii proměn, krev i dřev i tkáň,
zdvíháme příboj věčně tvůrčí chvály
a životy své pokládáme zaň

v boji i v práci, na rodiček ložích
i ve slově, jímž duše krvácí.
Jdem po hrobech jak po schodištích
Božích,
ani těch mrtvých dech se neztrácí.

Jdem přes požáry, přes tlející říše,
od pólu k pólu chorál zaznívá
a v trojím kruhu stoupá výš a výše –
a v jeho středu Bolest. Tvořivá.

Rozněcuje se v samotách, až svítí;
a v jednom hoříc, množí sílu všech.
Buď požehnána, žhavá láska k bytí,
již do duše i krve Bůh nám vdech!

Buď pozdravena tisíckrát, ó Matko,
jež lásce té jsi dala nový svit!
V růžích i slzách sladko je, ach, sladko,
života slávu přes tvé jméno pít...

Stalo se ...

V Pohorské Vsi se opět křtilo. Z rodiny Olahů zde byl pokřtěn Michael a Zlata. Je moc dobře, že se zde opět odvíjí běžný křesťanský život.

Až bude dokončena rekonstrukce kostela, je velká naděje, že zde budou moci být opět pravidelné bohoslužby i další program.

Kostel již dostává opět svou věž. Toto foto je z července. Dále v časopise najdete i foto již dokončené věže.

Do Pohorské Vsi nyní dojíždí za dětmi Kristýnka

Perausová. S dětmi hraje hry, nacvičuje scénky a zpívá. Děti chodí 5-15. Toto foto zachycuje nácvik scénky o Babylonské věži, která byla sehrána v Kaplici o Farním dni.

V Dolním Dvořišti již byla dokončena fasáda západní strany kostela. Opravu prováděla firma Feston z Českého Krumlova. Proinvestovalo se 520 tis. Kč. Sto tis. darovala Obec D. Dvořiště, 420 tis. přispělo Ministerstvo kultury.

Snímek vlevo zachycuje některé účastníky poutní mše sv., která se konala v neděli 2.9. a na níž zpívali zpěváci z Kaplice.

Setkali jsme se zde s hosty z Bohumína, kde jsem já i Pavel Čada byl na vojně.

O svátku Nanebevzetí Panny Marie (15.8.) se konají pěší poutě na Hiltschnerberg, kde si v letech 1983-1984 postavili vysídlenci repliku kostela P. Marie Sněžné. Kostel stojí u hlavní silnice E55, nedaleko Leopoldschlagu a je odtud pěkně vidět na Svatý Kámen. Těchto pěších poutí se účastní i farníci z Rychnova (Zikovi a Ema Kletzenbauerová), jak je vidět na fotkách.

Další fotografie jsou z kostela sv. Jana Nepuckého v Omleniče, který prochází obnovou vnitřku. Malují se stěny i strop, dělá se nová elektroinstalace a opravují se okna. Náklady činí 520 tis. Kč: 100 tis. Kč poskytla Obec Omleniče, 420 tis. Kč Ministerstvo kultury. Na opravu oken a na elektroinstalaci poskytli dar také německy mluvící rodáci – přes 50 tis. Kč

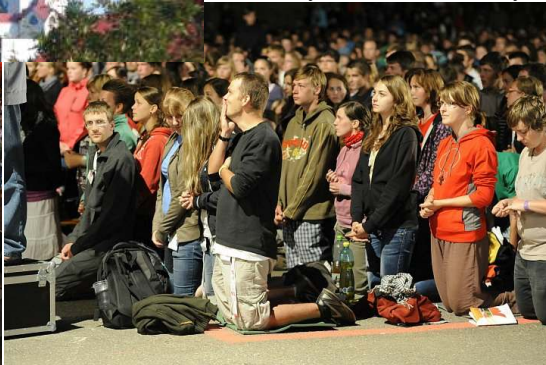
Také na kostele v Pohoří n.Š. se pokročilo z iniciativy přátel z Rakouska byla položena dlažba v sakristii (vlevo) a také v presbytáři kostela. Také zde byl vymalován vnitřek. Díky!

Setkání mládeže ve Žďáře n. S.

Setkání mládeže katolické církve se konalo od 14. - 19. 8.

I z našich farností se do Žďáru vydalo několik mladých

Nebylo jich sice mnoho, zval jsem všechny mladé birmovance, ale ti dva – Jakub z Omleničky a Eva z Kaplice – byli alespoň zástupci mládeže od nás. Setkání jsem se účastnil i já. Bylo velmi povzbuzující vidět šest tisíc mladých křesťanů jak se společně raduje, modlí a zpívá. Kromě programu pro všechny u hlavního pódia se konaly přednášky, koncerty, workshopy.

Bylo možné se účastnit i diskusí, probrat své problémy s druhými, či s odborníky. Mnozí využili i zpovědi. Vrcholem programu bylo večerní modlitební bdění se svíčkami – krásný zážitek.

Křesťanský tábor na Pírkově mlýně

Letos na Pírkově mlýně u Pohorské vsi, kde se konal od 11. do 22.8. křesťanský dětský tábor, téměř žádné děti z našich farností nebyly. Od nás se účastnil jako jeden z vedoucích Kája Lukš

a jako kuchař Fanda Labaš. Já jsem zde byl pouze dvakrát – na mši sv. I toto krátké setkání bylo pěkné.

Při mši sv. můžeme cítit zvláštní pocit jednoty, spojuje nás živý Kristus.

Tématem letošního tábora byl příběh o čtvrtém králi, který se dle legendy opozdil na cestě do Betléma za Ježíšem, protože pomáhal bližním. Děti se tak zde učily nemyslet jen na sebe.

Táboráky na konci prázdnin

Závěrem prázdnin se konaly v mnohých našich farnostech táboráky s dětmi. Je to chvíle, kdy je možné prožít s dětmi uvolnění při veselých hrách, písních a opékání. A i když někde přicházejí zvláště děti a mladí, kteří do kostela nechodí (viz např. v Omleničce, odkud jsou fotky nad textem), je to příležitost k seznámení a k uvědomění si sounáležitosti. Program her v Omleničce připravila pastorační asistentka Kristýna a byl moc pěkný – pobavili jsme se.

V Kaplici tradičně moc děti na táborák nechodí, bylo by potřeba je osobně zvát, nebo alespoň pozvat je písemně. Doufejme, že se najde příště pomocník, který za pomoci počítače a údajů z matriky sezve rodiny, které před několika lety nechaly své děti pokřtít. Táborák je hezký i s dospělými. V Kaplici se o krásnou atmosféru postaral svým zpěvem při kytáře Pavel Čada.

Také v Rožmitále připravila hry Kristýna. Přišly děti z kroužku, který vede. O hudbu se postaral Petr Kornatovský. Přišli i dospělí, což jsem vždy rád – je pak vidět, že jsme opravdu rodinou.

Oheň, zvláště v této době kdy jsme soustředěni na bířmování, má významné místo – spolu-vytváří hezké prostředí a stává se znamením Ducha svatého, který prohřívá láskou naše srdce i vztahy ve společenství. Obrázky zde jsou z Malont – z farního dvora. Kromě opékání děti i dospělí hádali hádanky a hráli další hry. Samozřejmě se také zpívalo – jak písničky křesťanské, tak trampské a lidové.

Táboráku se účastnil také nový katechumen z Malont – Jiří. S chutí a záplem se zapojil do her a vlastně tak naznačil i svou chuť zapojit se do života farnosti. Jeho výtvozem je i chobotnička z buřtu, která mnohé obveselila. Proto se takto scházíme – abychom dělali radost i jeden druhému. A také to je znamením, že v nás působí Duch svatý – duch radosti a bratrství.

Kromě chobotničky ještě jedna věc obohatila táborák v Malontech – staré hrábě, rozsvícené ohněm ministrantem Jirkou. Kěž i všechny zlomené a unavené rozsvítí oheň Ducha svatého.

Svatohubertské mše

V sobotu 1. září se v Kaplici díky iniciativě Městského kulturního střediska konala již druhá Svatohubertská mše sv. Před bohoslužbou se konalo ještě pasování nových myslivců. (foto vpravo). Opět se účastnili členové světského Řádu sv. Huberta. Mezinárodní řád vznikl r. 1444 v Německu, u nás ho založil hrabě Sporck 3.11.1695 v Lysé n.L. a je sdružením osob-křesťanů, kteří ctí myslivecké tradice a etiku. Sídlo tohoto řádu je na zámku Kuks.

V kostele se při těchto bohoslužbách objevují i lovecká zvířata: psi a příp. i draví ptáci, jak to vidíme na obr. vlevo. Boží chvály se tedy účastnily i zástupci přírody. V kázání jsem mluvil o přírodě naplněné Duchem Božím, v níž se také Bůh zjevuje. Připomněl jsem starozákonní příběh o Jakobovi, který na jenom místě v přírodě prožil dotek Boží a uviděl žebřík spojující nebe a zemi. Takovýmto žebříkem je Kristus a také víra. Kéž bychom tento žebřík využívali.

O zpěv a hudbu se postarali hudebníci a zpěváci z Tábora.

Další foto připomíná setkání rodáků a poutní mši se slavnostmi na Pohoří. Bylo zde tisíc lidí!

Také v Pohoří na Šumavě se konala Svatohubertská mše sv. Bylo to v sobotu 15.9. od 17h. Zorganizoval ji, včetně následného občerstvení pan Ing. Otakar Veselý. Zúčastnili se myslivci i přátelé myslivosti od nás i z Rakouska. Z obou zemí byli i trubači. I tato akce přispívá k hezkým příhraničním vztahům. Je to také příležitost jak nenásilně oslovit ty, kteří běžně do kostela nechodí. Opět jsem hovořil o Jákobově žebříku. Použil jsem i příběh o starém zapomenutém

žebříku, který po skácení již nemohl sloužit k rozsvěcování hvězd. Jak se to krásně hodilo k obrazu víry.

Na tomto setkání jsem mohl poprvé shlédnout novou podlahu a vymalovaný vnitřek kostela. Díky přátelům z Rakouska!

Ještě před začátkem bohoslužby promluvili členové Řádu sv. Huberta o historii a náplni činnosti této organizace. Po bohoslužbě následovalo bohaté občerstvení. Stany byly vybudovány po levé straně kostela. Díky organizátorům, účastníkům i překladateli Leovi Schwarzovi.

Stalo se ...

První fotografie upomíná na návštěvu francouzské křesťanské mládeže v Rožmitále n.Š. Tito mladí byli na pěší pouti a cestou přespávali, kde se dalo – třeba i na farách – jako v tomto případě. Postaral se o ně pan kostelník Mir. Fafl. Další foto je z Rychnova n.M., V srpnu zde byli rodáci a darovali kostelu obraz piety a finanční sbírku. Předání zachycuje snímek.

V neděli 23.9. se konalo v kaplickém kostele (i v Omleničce) společné udílení svátosti pomazání nemocných. V Kaplici tuto svátost k posílení ducha i těla přijalo 9 lidí, v Omleničce 4

a Malontech 3.
◆ V sobotu 29.9. se konala poutní slavnost v Pohorské Vsi spolu s rodáky.

V kázání jsem mluvil o znovuvybudované věži, která vede náš pohled vzhůru nad náš přízemní svět. Nové hodiny zase připomínají vzácnost času. Snažme se o dobro dokud je čas!

V pondělí 24.9. jsme přivítali v kaplické farnosti naše bratry a sestry z Rakouska a Německa-rodáky z našeho města či kraje. Přivítat je přišel do kostela také starosta města Mgr. Pavel Talíř. Vyjádřil mj. radost nad tím, jak tito lidé tihnou ke svému rodnému městu a jak se rádi spolu setkávají. Pak následovala mše sv. sloužená duchovním otcem z Lince a mnou. Setkání u stolu Páně a společná modlitba – to je jistě základ našich dobrých vztahů.

Přátele obvykle zveme dál a pohostíme je. Nejinak tomu bylo i při tomto setkání. Díky všem, kteří napekli zákusky, díky i kuchaři Václavovi za oběd, který chutnal a ženám z farnosti, které naše hosty obsluhovaly.

Hostů bylo kolem 60. Po obědě jsme si ještě zazpívali veselé písně s kytarou i harmonikou.

Loučili jsme se s vědomím, že se jim u nás líbilo.

farní den

Farní den je pro naše farnosti den, kdy se setkáváme ze všech farností a účastníme se společného programu. Letos nebyla společná mše sv. (ta byla při biřmování na Svatém Kamenu), ani obvyklý společný oběd. Důraz se tedy přenesl na odpoledne. Od ½ druhé (ale spíše až od 2h) jsem přivítal všechny účastníky a zvláště Josefa Žáka, generálního vikáře plzeňské diecéze, který v Kaplici má strýce (p. Kováče) a který pro nás měl přednášku. Nejdříve však Blanka a Marta Talířovi povyprávěly o setkáních mládeže, které prožily.

Pak již přišel na řadu program dětí z Pohorské Vsi, který s nimi připravila Kristýna. Děti nejprve zahrály biblickou scénku o Babylonské věži. Tento příběh připomíná, že pokud nebudeme vše dělat s Bohem a pro Boha a tedy i s láskou a pro lásku, zažijeme jen zmatek.

Každý z nás, podobně jako lidé v příběhu, hledáme ztracený ráj – tedy štěstí. Snažíme se budovat vztahy (=město) a dosahovat k nebi (=věž). Bez Krista se však namáháme nadarmo. Děti pak ještě zazpívaly několik veselých písniček a zatancovaly. Děkujeme!

Pak již nastal čas na přednášku Josefa Žáka – O Písmu svatém v životě křesťana, a také o víře a modlitbě. Přednáška byla živá, vyplněná četnými příběhy ze života a tak myslím, všechny zaujala. Já jsem si zapamatoval příhodu o paní, která měla určité problémy, se kterými se svěřovala a dodávala: „Já se za to vše pořád tak modlím a pořád se nic neděje.“ P. Josef na to odpověděl: „No tak se nemodlete! POŘÁD se nemodlete! Ale také trochu Pánu Bohu naslouchejte! Vždyť vy ho vůbec nepustíte ke slovu!“ Není to tak i v našem životě? Snažíme se

Bohu také v mlčení naslouchat, ptát se po Jeho vůli, na Jeho řešení? Mluvílo se také o víře jako o osobním setkání s Bohem. Do debaty přispěla také svým svědectvím katechetka Štěpánka.

Zapojil se také náš nový bratr ve víře – Jiří Stein z Malont (na fotce), který hovořil o tom jak se k víře dostal on. Pak jsme si zazpívali s kytarou Pavla Čady. Závěrečná část programu byla věnována zábavě a tanci s hudebním doprovodem Kaplické pětky. Díky všem, kdo se zapojili!

Oznámení

◆ SBÍRKA V NEDĚLI 5.8. BYLA URČENA NA CHARITU. Vybralo se v:

Kaplici	Malontech	Omlenici	Blansku	Rožmitále	D.Dvořišti a Rychnově
1378,- Kč	677,- Kč	732,- Kč	102,- Kč	nebyla	1717,- Kč

◆ SBÍRKA V NEDĚLI 2.9. BYLA URČENA NA BOHOSLOVCE. Vybralo se v:

Kaplici	Malontech	Omlenici	Blansku	Rožmitále	D.Dvořišti a Rychnově
1985,- Kč	337,- Kč	630,- Kč	360,- Kč	nebyla	1488,- Kč

◆ SBÍRKA V NEDĚLI 21.10. BYLA URČENA PRO POTŘEBY MISÍÍ. Vybralo se v:

Kaplici	Malontech	Omlenici	Blansku	Rožmitále	D.Dvořišti a Rychnově
3458,- Kč	425,- Kč	700,- Kč	250,- Kč	600,- Kč	1018,- Kč

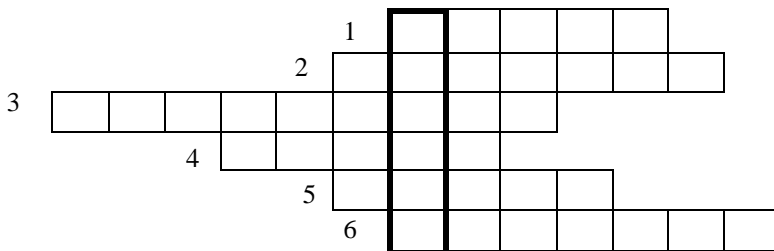
Sbírka byly po zaokrouhlení směrem nahoru odeslány na uvedený účel. Díky všem dárcům.

◆ SBÍRKU NA NÁKLADY BEATIFIKACE PRAŽSKÝCH MUČEDNÍKŮ která se konala 7.10. jsme vyřešili takto: v ten den bylo birmování na Svatém Kameni. Vybralo se 6714 Kč. Protože bylo třeba uhradit náklady (květiny, autobus, ad.), na uvedený účel bylo z této sbírky odesláno 2000 Kč.

Kvíz

Když odpouštíme, odpouští ...

Zakončení výroku sv. Františka z Assisi je v tajence.

1. Jiný název pro makedonské město Tesseloniké
2. Vladař, který nechal popravit apoštola Jakuba
3. Otec Jana Křtitele
4. Předměty, jejichž výrobou se živil apoštol Pavel
5. Cizinec uzdravený prorokem Elizeem z malomocenství
6. Místo, ze kterého pocházela Marie Magdaléna

řešení z minula – *Kým je kněz? – mužem modlitby*

Humor

- ☺ Pruský důstojník se baví s židovským obchodníkem o cti. "Nám," říká hrdě důstojník, "jde hlavně o čest, kdežto vám Židům jde jen o peníze." "To víte," odpoví Žid, "každý touží po tom, čeho se mu nedostává ..."
- ☺ „Otče," tázal se opat jednoho svého mnicha, „proč si přeješ, abychom postavili okrouhlý kostel?" „To je jednoduché. Věřící se pak nebudou schovávat do rohů, až budeme vybírat."
- ☺ Farář byl pozván v neděli na oběd do venkovské rodiny. Po obědě popíjel na zahradě kávu se svými hostiteli, když náhle odněkud přiběhly jejich děti a chlapec vítězoslavně nesl za ocas mrtvou myš.
„Hele, co máme! Neboj, mami, je mrtvá!"
„Jó," volala jeho sestřička, zatímco rodiče by se nejraději hanbou propadli.
„Nejdřív jsme ji praštili klackem, potom kamenem a nakonec jsme vzali hrábě a mlátili do ní, až..." najednou si všimla, že u stolu sedí pan farář, a honem přešla do vážného uctivého tónu, „...si ji Pán povolal k sobě."
- ☺ Chlapec podává katechetovi papír, na kterém jsou nakresleny jakési klikyháky. "Copak jsi to nakreslil?", ptá se katecheta. "Pána Boha", odpoví žáček. "Ale vždyť nikdo neví, jak Pán Bůh vypadá", namítá katecheta. "Tak teď už to budou vědět všichni!"
- ☺ „Jakub měl dva bratry, jeden se jmenoval Esau - a druhý byl on sám."
- ☺ Při hovoru o ráji vysvětluje pan farář pojem Boží vševědouce. Aby se přesvědčil, že tomu děti rozuměly, zeptal se: "Jak mohl Pán Bůh vědět, že Adam a Eva jedli ovoce ze zapovězeného stromu?" Trvalo to dlouho, až se konečně přihlásila Mařenka a řekla: "Asi našel ohryzek."
- ☺ Inzerát jednoho církevního periodika: Neoblíbený kazatel hledá skupinu nedoslýchavých nadšenců, kteří by každý čtvrtěk vytvářeli dojem nabitého kostela. Zn.: Kde jsou dva, nebo tři ...
- ☺ Zpovídá se šestiletý klučina: "Požádal jsem manželku bližního svého." "Cože?" "No, roztrhl jsem si kalhoty a bál jsem se, že dostanu, tak jsem požádal manželku našeho souseda, aby mi to zašila."

Zfateční matřiky:

Kaplice:

Křty:

22.9. Josef Karala
5.10. Lukáš Vicány
5.10. Ondřej Vaňásek
6.10. Václav Mikeš

Pohřby:

5.9. Ema Draxlerová
7.9. Pavla Loschková
26.9. František Říha
6.10. Jiří Mášl

Svatby:

6.9. Petr Maršák a
Barbora Vondrášková
8.9. Miroslav Vávra a
Silvie Vybíhalová
15.9. Jan Kopačka
Josefa Drábková

Svatý Kámen

Svatba:

29.9. Miroslav Krahulec
Barbora Dvorská

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Citáty:

Uvědom si, křesťane, důstojnost své moudrosti a snaž se poznat, jakými cestami a k jakému cíli jsi povolán. Milosrdenství tě chce mít milosrdným a Spravedlnost spravedlivým, aby se tak Stvořitel zjevoval ve svém stvoření a aby v zrcadle lidského srdce zazářil Boží obraz, vykreslený v náčrtu následování. Víra těch, kdo o to usilují, se nezklame: dostaneš, co si přeješ, a bez konce budeš mít, co miluješ.

Z kázání sv. Lva Velikého, papeže

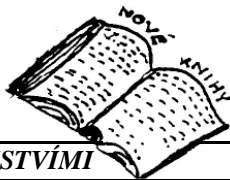
V budoucnosti člověk uvidí na nebeském Siónu Krista jako Boha bohů neboť Kristus jakožto Bůh dá všem svým účast na svém božství.

Dalo by se to říci i tak, že v těch, kdo tvoří Sión, bude duchovně vidět Boha bohů, totiž Trojici jako jednoho Boha. To znamená: svým rozumem v sobě uvidí Boha, kterého zde vidět nemohou, a bude Bůh všechno ve všem.

Z výkladu sv. Bruna, kněze, na žalmy

Farní knihovna

a prodejna v Kaplici informuje:

RŮŽENEC PODLE JANA PAVLA II. S DVACETI TAJEMSTVÍMI

Růženec je projevem živé mariánské úcty v jejích nejlidovějších formách, která jsou charakteristická už pro konec 12. století. Brožurka obsahuje všechna tajemství s meditacemi a s obrazy známých světových malířů.

RŮŽENEC S BLAHOSLAVENOU FAUSTYNOU

Myšlenky blahoslavené Faustyny, polské řeholnice, doprovázející v této brožurce modlitbu růžence, nás vedou k velké důvěře v nekonečně milosrdnou Boží lásku.

Anselm Grün – DUCHOVNÍ TERAPIE A KŘESŤANSKÁ TRADICE

Autor představuje jednotlivé světce jako ochránce v každodenních trápeních, jako pomocníky ve zvládnutí vlastních poranění. Jednotlivé legendy chápe jako ukazatele k cestě k uzdravení.

Pino Pellegrino – PŘÍBĚHY PRO OSVOBOZENÍ DUŠE

Příběhy jsou sbírkou krátkých, čtivých příběhů s pointou jež poučí i potěší. V jádru každého příběhu s skrývá moudrost, útěcha a povzbuzení pro chvíle nesnáží.

Pro mládež:

Časopis IN

Dívčí svět je křesťanská alternativa dívčích časopisů. Píše o všem, co zajímá dospívající dívky. O víře, módě, hudbě a vztazích.

Na prodej:

CYRILOMETODĚJSKÝ KALENDÁŘ 2013 (na čtení)

85,- Kč

Zpříjemní volné chvíle těm, kdo mají rádi poutavé příběhy, svěží duchovní úvahy i poezii z pera známých autorů. Vedle tradičního kalendáře je uveden opět aktualizovaný adresář katolické církve.

STOLNÍ KALENDÁŘE 2013: MALÁ POSELSTVÍ Vojtěcha Kodeta

59,- Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ (kostely)

59,- Kč

INFORMACE - modlitba růžence s Radiem Prohlas. Připojit se lze každý den kromě čtvrtka a neděle, v úterý a v pátek se může navíc do modlitby růžence zapojit každý, kdo se dovolá mezi 22.30-23.00 hod. na telefonní číslo: 543 217 242. Naladíte na 107,5 FM.

Půjčovní doba farní knihovny Kaplice: ST a PÁ 16-17.30 ČT 8.45-9.30 NE – v kostele

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny

V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.

Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. *M. Mazancová*

INFORMACE

Pro všechny farnosti

■■■ BOHOSLUŽBY O SLAVNOSTI VŠECH SVATÝCH (1.11.) a při PAMÁTCE ZESNULÝCH (2.11.):

	Kaplice	Malonty	Omlenice	Rychnov	D.Dvoříště	Rožmitál
1.11.	18h	16.30	8h	15h		
2.11.	18h				16.30h	15h

Modlitba na hřbitově v Kaplici bude v neděli 7.11. od 15h.

■■■ **NEDELE 18.11. – DEN BIBLE** V tento den se budeme soustřeďovat na téma bible. Sbíрка z této neděle půjde na biblický apoštolát. Můžete sami navrhnout jak tento den oslavit.

■■■ **ADVENTNÍ VÍKEND PRO CELOU RODINU „Aby nám všem bylo doma dobře“ 30. 11. - 2. 12. v klášteře na Nových Hradech.** Pozvání přijala MUDr. Taťjana Horká, dlouholetá spolupracovnice významné psycholožky Jiřiny Prekopové, zakladatelky Školy lásky v rodině. Dodržíme schéma dopolední přednášky zvlášť pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí), odpoledne bude přednášející pracovat v interaktivním programu s dětmi. **Neváhejte s přihláškou, o adventní víkend rodin je vždy velký zájem.**

■■■ **SVATOMARTINSKÉ ODPOLEDNE – N.HRADY klášter – neděle 11.11.** V 16h výroba lampionů v jídelně. V 18h průvod se sv. Martinem na koni. Scenka u radnice.

■■■ **SETKÁNÍ KOSTELNÍKŮ, VARHANÍKŮ, AKOLYTŮ** s biskupem se uskuteční v sobotu 10.11. od 9.30h v klášterním kostele v Českých Budějovicích na Piaristickém nám.. Pokud máte zájem o dopravu, domluvte se s P. Pavlem (73287262)

■■■ **ADVENTNÍ ZÁJEZD** se uskuteční buď v sobotu 1. nebo 8.12. a pojedje se do Lince.

Kaplice

■■■ **NA STŘEDEČNÍCH SETKÁNÍCH NA FAŘE V 18h** se opět bude střídát biblický program (budeme stručně probírat jednotlivé biblické knihy) dále církevní dějiny a promítání filmu.

■■■ **EKUMENICKÉ BIBL. HODINY** se konají i v tomto školním roce, střídavě 1. středu v 18h na katol. faře, nebo 1. čtvrtěk v 19h u evangelíků v Arše. Letošním tématem bude Desatero. O 1. přikázání budeme hovořit ve středu 7.11. na faře v 18h

Cetviny

■■■ **PÁSMO HUDBY A POEZIE** se bude konat v neděli 28.10. od 14.30. Odjezd z Kaplice od fary v 13.45.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

ŘÍJEN 2012

NEDELE	28.10.	VÝROČÍ POSVĚCENÍ CHRÁMU	žaltář 2.t.

LISTOPAD 2012

Čtvrtek	1.11.	VŠECH SVATÝCH	slavnost
Pátek	2.11.	Památka zesnulých	
NEDELE	4.11.	31. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 3.t.
Pátek	9.11.	Posvěcení lateránské baziliky	svátek
Sobota	10.11.	Sv. Lva Velikého	památka
NEDELE	11.11.	32. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 4.t.
Pondělí	12.11.	Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	památka
Úterý	13.11.	Sv. Anežky České, panny	památka
Sobota	17.11.	Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	památka
NEDELE	18.11.	33. NEDELE V MEZIDOBÍ	žaltář 1.t.

Pán Ježíš se narodil v Betlémě před dvěma tisíci léty. Žil skutečně ve Svaté zemi, na území dnešního Izraele. Byl ukřižován a vstal z mrtvých. On, Vzkříšený, žije. Proto mu říkáme osobně při každé mši: „Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme.“ On nás učí žít, trpět, umírat, milovat, odpouštět a věřit. On nás zachraňuje skutečnou láskou, kterou prokázal zvláště na kříži. Dává našemu životu smysl a cenu. Zachraňuje nás, abychom nedopadli špatně.

Katolická církev uchovává, vytváří a znamená kontinuitu. Žije univerzalitu a promýšlí i prožívá vše s moderním světem.

K celistvosti, podstatě a účinnosti je třeba věřit Kristu Pánu a církvi, která je jeho tajemným organismem.

1. Nelze oddělit Krista a Pannu Marii.
2. Nelze oddělit Krista a Petra – autoritu, kterou spojil Kristus s jeho nástupci.
3. Nelze oddělit Krista a Eucharistii.
4. Nelze oddělit Krista a Bibli.
5. Nelze oddělit Krista a církev.

K naší víře patří modlitba, služba a kajícnost.

V tomto duchu vám i všem vašim drahým ze srdce žehnám.

Váš biskup Jiří Paďour, OFMCap., biskup českobudějovický

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše teď – ST 7.11. kat.				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	<i>1. sobota v měsíci</i>	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDĚLE	mše svatá	9.30	<i>1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmičnými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!</i>	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 6. a 20.11.	17h
---------------	---------------------------------	-------------------------	---	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 8. a 22.11.	18h l.čas	17h z.čas
---------------	---------------------------------	-------------------------	---	---------------------	---------------------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní ?.	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	-------------------------------	------------------------	-----------------------	--	----------------------	----------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá - nyní: 4. a 18.11..	11.15	Setkání ve společenství- 1x měsíčně - v sakristii kostela,	nyní: 19.15-1 ? 18.15-z
-------------------------------	--	--------------	--	--

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá nyní: 28.10.	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: 19.11.	Svatý Kámen <i>poutní kostel P. Marie Sněžné:</i> 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 3.11.
-------------------------------	----------------------------------	--------------	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 17.11.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	-------------------	-----------------------	-----------------------	--	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta

Bohoslužby: - poutní mše sv.	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) venku nebo v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota 10h
--	-----------------------	--------------	--	----------------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h Česká pouť: 2. NE v září od 14.30h	POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady - Pondělí velikonoční: 15h mše sv. /ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní oslavy
---	---

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096, fax - po tf. oznámení.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba kdy je kněz nejnázne k zastížení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30 a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (po telefonu)

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností
v nákladu 150 ks. Adresa na níž můžete poslat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ**
(náklady na 1 ks asi 15,-Kč) Toto číslo vyšlo v neděli 28.10.2012

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc říjen 2012

Úmysl všeobecný: Aby se nová evangelizace rozvíjela v nejstarších křesťanských zemích.

Úmysl misijní: Aby slavení Světového dne modliteb za misie vyústilo v obnoveném závazku k evangelizaci.

Úmysl národní: . Aby pomazání ke královskému kněžství nás uschopňovalo pro službu církvi a světu.

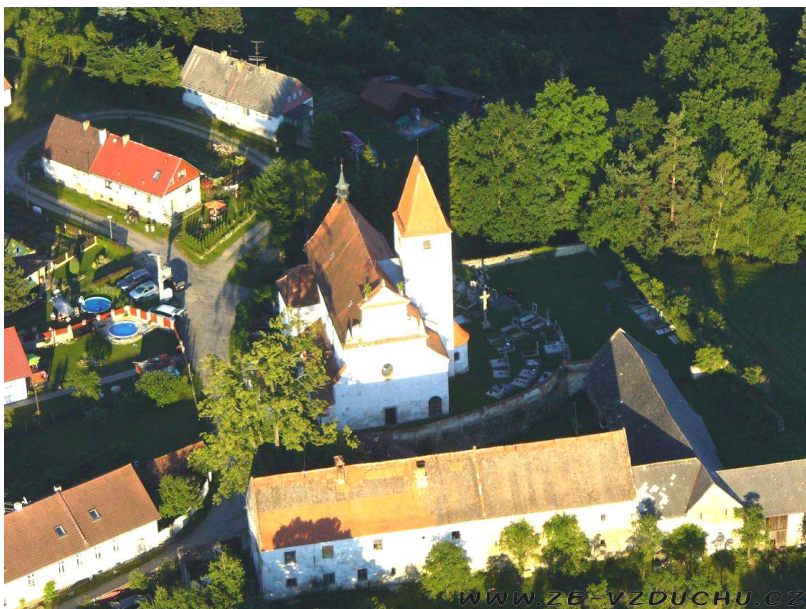
Úmysly farní: Nauč nás, Pane, hlouběji se modlit růženec, pomoz nám udělat si na tuto modlitbu více času a skrze rozjímání o tajemstvích naší spásy dojít k větší jednotě s Tebou i Pannou Marií

- Prosíme za dar víry pro děti, navštěvující hodiny náboženství či křesťanské kroužky
- Prosíme za ty, kteří přijali biřmování, pomoz jim aktivně se zapojit ve farnosti
- Požehnej, Pane činnost misionářů ve světě, na níž byla určena misijní sbírka, ať přinese mnoho dobrého. Požehnej také všem lidem, jimž misionáři pomáhají a zvěstují jim Tvé evangelium, zvláště v Zambii.
- Posilni všechny, kdo přijali v našich farnostech společně svátost pomazání nemocných a naplň je svou uzdravující mocí
- Povzbuď naše bratry a sestry v domovech pro seniory a veď nás k jejich návštěvě
- Prosíme za pomoc pro všechny, kdo se dostali do finančních potíží. Dej ať se také najdou sponzoři pro naše farní aktivity
- Pomoz nám, Pane, abychom byli pohostinní a ochotni pomoci, aby se v našem společenství cítil dobře každý, kdo k nám přijde
- Pomoz nám, Pane, poučit se ze života našich známých zemřelých, které také svěťujeme Tvému milosrdenství
- Prosíme za mír pro celý svět, za pomoc pro usmíření mezi zneprátenými skupinami lidí a za obrácení těch, kdo zamýšlejí konat ve světě zlo, zvláště prosíme za mír pro Sýrii, Izrael, Afganistan a Irák
- Prosíme za dívku Joyce z Indie, jíž jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí.
- Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech
- Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla a upevni v dobrém
- Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a veď k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za
- Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.

Farní knihovna nabízí:

Jak se Blansko nestalo poutním místem

dr. Pavla Stuchlá, Ph.D.

Na jaře 2012 se začal na své místo v sousedství kazatelny na rozhraní chrámové lodi a evangelní strany presbytáře farního kostela sv. Jiří v Blansku po restaurování postupně navracet boční mariánský oltář. Na jeho obnově několik let pracuje akademický malíř Jiří Štokr. Zajímavá zjištění se mj. týkala středové části oltáře, která v současnosti schraňuje obraz Panny Marie Pomocné. Vykazuje zřetelné stopy po úpravách, které ji kdysi mohly uzpůsobit pro plochu obrazu či jako niku pro plastiku. Vskutku místo zajímavé. Něco o sobě „vypověděl“ oltář sám co by hmotný historický pramen, něco se podařilo vypátrat v písemných dokumentech, jichž se pro Blansko našťestí dochovalo poměrně dost. Místy však byla rouška tajemství utkána natolik hustě, že zůstává neproniknutelnou, a nechává badatele

vystaveného v šanc dohadům a domněnkám. Situaci poněkud zamotává i dobová terminologie 17. a 18. století – výraz „obraz“ (lat. *effigies, imago*; něm. *das Bild*), pokud není opatřen vysvětlujícím přívlastkem, může znamenat nejen skutečný obraz, nýbrž i sochu.

Ve druhé polovině 17. století prokazatelně stávaly v kostele sv. Jiří v Blansku, k němuž byl r. 1676 opět dosazen vlastní farář, tři oltáře. Kromě oltáře hlavního dva boční. Podle naprosto ojedinělých zmínek z počátku 18. století byl jeden z postranních oltářů – podobně jako jeho nynější nástupce původem z konce téhož století – zasvěcen sv. Linhartovi a druhý sv. Barboře. (Třetí boční oltář sv. Jana Nepomuckého /nyní Panny Marie Bolestné/ přibyl v kapli, zřízené r. 1741 z upravené prostory pod věží.) O tom, kdy se na předpokládaném místě dřívějšího oltáře sv. Barbory ocitl oltář zasvěcený Matce Boží, písemné prameny (doposud) neskromně mlčí. Nelze vyloučit, že se tak mohlo stát již v souvislosti s barokní přestavbou kostela v letech 1735 až 1740. Četné obláčky, které vroubí retábl jako průhled do samého nebe, mohou odhadovanou dobu jeho vzniku posunout nedaleko za polovinu 18. století. Jelikož pořízení nového oltáře neprošlo obvyklými rubrikami kostelních (zádušních) účtů, nabízí se domněnka, že vše mohl uhradit dobrodinec nebo dobrodinci. Roku 1764 byl pro mariánský oltář, tehdy nepochybně existující, z Prahy objednan posvěcený oltářní kámen (*altare portatile*).

Podle údajů kostelního inventáře z r. 1771 lze sestavit stručný popis příslušenství mariánského oltáře. Nacházelo se na něm šest středně vysokých postříbřených mosazných svícňů, dva malé a další dva velké visuté. Ze stejného materiálu byly

zhotoveny dvě pozlacené vázy na květiny. Čtyři zdobené dřevěné schránky v rozích oltáře v sobě uchovávaly ostatky svatých mučedníků Celsa, Benigna, Felixe a Urbana, opatřené doklady o pravosti podobně jako hřebík, který byl dotýkaný se hřebem, kterým byl Kristus přibit na kříži. O výjimečnosti místa svědčily stříbrné votivní dary, kdysi obětované k již odnesenému vyobrazení Panny Marie: 28 mincí, 2 křížky, 2 náhrdelníky a 1 perlový s granáty. Kovový peníz s relikviemi oděvů sv. Ignáce z Loyoly se užíval při žehnání vody. K oltáři patřily sošky sv. Václava a sv. Barbory. Stejně jako před ostatními oltáři byla i před tímto zavěšena postříbřená mosazná lampa. Roku 1784 byl mariánský oltář ohodnocen jako nový, výmalbou opatřený. Roku 1790 měl svatostánek. V inventáři kostela z r. 1801 je na něm výslovně zmíněn obraz Panny Marie Pomocné. Tento ikonografický typ vyobrazení Matky Boží je na stejném místě doložen v průběhu 19. a 20. století až do naší současnosti.

Za působení faráře P. Jiřího Hoffkunsta (1759 – †1768) čítala farnost Blansko téměř 1100 duší, kterým se posluhovalo svátostmi pokání a eucharistie, přičemž celkový počet obyvatel dostoupil ke 1400. Ročně se tehdy v průměru narodilo 48 dětí a manželství uzavřelo 8 párů snoubenců. Počet zemřelých se s velkými výkyvy pohyboval okolo 32. Farář Hoffkunst, který si od r. 1765 musel vydržovat kaplana, dostával od svého nejbližšího nadřízeného, kterým byl českokrumlovský arcijáhen a okrskový vikář P. Jan František Kfeller ze Sachsengrün (1762 – †1799), většinou kladné hodnocení jako muž učený, horlivý a dobrý kazatel. Visitační nálezy se zpravidla obešly bez větších připomínek. Naopak se v této spíše podprůměrně lidnaté farnosti vyzdvihovala obětavost farníků při opatřování oleje pro věčné světlo.

Závažná zjištění však vikář Kfeller zanesl do souhrnné zprávy o kanonických visitacích za rok 1764, z nichž ta v Blansku proběhla dne 16. října. Vikář uvedl, že blanenský farář nechal, aniž by si vyžádal svolení vyšších církevních úřadů, vytisknout obrázky s vyobrazením Panny Marie, umístěným na oltáři v kostele, kolem něhož rozvěsil votivní dary. Dále, že schvaluje a podněcuje mezi lidmi v okolí nepatřičný věhlas, podle kterého je prý vyobrazení pokládáno za zázračné. Nicméně se dle vikářova mínění nepodařilo prokázat milost, obdrženou nadpřirozeným zásahem, a spíše vše nahrávalo světskému prospěchu místního hostinského. Proto farář přikázal, aby se přerušil příliv poutníků a u oltáře Panny Marie ani jinde v kostele aby se nepřivěšovaly votivní dary.

Úcta již nějaký čas trvala. Výslovná zmínka v kostelních účtech pochází z r. 1760 – klíček za 27 krejcarů „zum gnaden bildt“ (k milostnému vyobrazení) a vydání truhláři (50 kr. 3 d.) a sklenáři (3 zlaté). Tato zmínka se zřejmě týkala úpravy středové části mariánského oltáře. Roku 1767 se truhláři zaplatilo 30 kr. za blíže nepopsanou skříňku (Kastl) k mariánskému oltáři. O rok dříve se v účtech poprvé objevil příjem z milodarů, vhozených do pokladničky u Matky Boží. S oltářem patrně těsně nesouvisely výdajové položky za rok 1761, kdy se řezbáři a malíři uhradilo za vyobrazení Panny Marie 3 zl. 15 kr., za podstavec (eine Pün) 3 zl. 30 kr. a mj. kaplickému krejčímu za šatečky 1 zl. 15 kr. (r. 1762 za materiál dokonce 3 zl.

5 kr.). Pravděpodobně se jednalo o přenosnou sochu s trůnkem, používanou pro procesích, která rovněž tvořila součást kostelního inventáře.

Mezi farními písemnostmi se dochoval i jeden barokně půvabný literární doklad – rukou faráře Hoffkunsta v němčině psaná píseň (bohužel bez nápěvu) o Panně Marii Andělské v Blansku. V osmi slokách si při vyjádření něžné úcty k Panně Marii pohrává s odvozeninami od německého názvu obce – Pflanzten (rostliny, byliny). Blansko je krásným místem, růžovou zahradou (tj. odkaz k ráji), kterou Maria opečovává a sv. Jiří svým kopím ochraňuje. Vroucný ctitel věnuje z této zahrady Marii a jejímu Andílkovi (Ježíši) rostlinku – svoji duši.

Kněží Hoffkunstovi nechyběly zkušenosti se správou poutního místa. Před svým příchodem na blanenskou faru po dva roky pečoval o duchovní blaho návštěvníků kostelíka Jména Panny Marie na Lomci na buquoyském panství Libějovice u Vodňan. Někteří z jeho příbuzných činili totéž při známém poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kájově – jako kněží cisterciáckého řádu z kláštera Zlaté Koruny, který držel nad místem patronát, či jako tamní kantoři.

Celá kauza by možná odplynula bez většího rozruchu, kdyby ... Na jaře 1765 se rozeběhlo šetření v souvislosti se zřizováním bratrstva sv. Jiří ve farnosti Blansko, o jehož řádné kanonické založení farář Hoffkunst požádal vedení pražské arcidiecéze. Ke slavnostnímu uvedení bratrstva mělo dojít v krátkém čase – o titulárním svátku dne 24. dubna 1765. Ovšem nemohlo se tak stát. Českokrumlovský vikář Kfeller dostal od pražské arcibiskupské konsistoře uloženo prověřit žádost přímo na místě, což se stalo 11. dubna. Vyslechl si také mínění okolních farářů. Zvláště kaplický a soběnovský vyslovili obavy z odtahování svých farníků (tím také milodarů, mešních stipendií atp.), kteří tak zanedbávali účast na kázáních a odpoledních křesťanských cvičeních ve svých domovských farnostech, když se v Blansku pro množství zpovídáných opožďovaly bohoslužby. Souhlas s uvedením bratrstva byl nakonec odvolán a společenství zrušeno. Jisté z Říma vyžádané odpustky povolení k publikování na území arcidiecéze pražské vůbec nedostaly. Vikář si s odvoláním se na relaci o kanonické visitaci z předchozího roku ve své zprávě neodpustil poznámku, že již tehdy napomenul faráře Hoffkunsta pro nadměrnou horlivost v mariánské úctě, projevované u vyobrazení Panny Marie na postranním oltáři. Dodal, že tenkrát sňal se zdi více než deset přivěšených votivních darů a „smyšlených zázraků“ (mohlo se jednat o malované tabulky s výjevy).

Koncem června popřála konsistoř vikářovu vyjádření důvěry. Blanenský farář by si zasluhoval přísného potrestání pro pěstování neobvyklé úcty a šíření věhlasu o milostech, týkajících se vyobrazení Panny Marie, pod vidinou nečestného světského zisku, nedbaje na příslušná nařízení. Všechny obětiny měl vikář odstranit a uschovat pod zámkem kostelní pokladnice. Obrázky vytištěné „bez církevního schválení“ měl zabavit a poslat do Prahy. Vikář zadání splnil před polovinou srpna. Konsistoři odeslal pobrané obrázky i s měděnou tiskařskou matricí, aby se zabránilo nepovolenému dotisku. Jiné votivní dary kromě těch, které odejmul už dříve a uložil při vikariátním úřadě, již nenalezl. Lidé však dle farářova vyjádření přinášeli další. Vikář konstatoval, že příliv poutníků stále sílí – na újmu jejich vlastních farářů.

Proto svým představeným navrhl, aby se dotčené vyobrazení na nějaký čas zraku věřících skrylo, což se tehdy i jinde praktikovalo. Netroufal si však jeho odstranění provést. Konsistoř ve své říjnové reakci tomuto návrhu vyhověla a vikářovým prostřednictvím blanenskému faráři nařídila, aby během dvou dnů ve vší tichosti a utajení sám vyobrazení sejmul a přes vikariátní úřad poslal do Prahy.

Závěr října roku 1765 byl pro farnost Blansko hodně hektický. Farář Hoffkunst se musel vypořádat s těžkým dilematem. Nařízený, pro něho nesmírně obtížný úkol ho jistě velmi bolestně zraňoval. Nepochybně se obával i rozhořčené reakce věřících, kteří se jasně postavili proti vydání „obrazu“ k vikariátnímu úřadu. Byl však vázán poslušností vůči svým představeným. Ale kaplanem se zastoupit nenechal. Neúspěchem skončil pokus, aby vyobrazení pod závojem noci odnesl schválně z Českého Krumlova vyslaný posel. Nedaleko fary byl fyzicky napaden neoblomnými farníky, kteří mu „obraz“ sebrali. Až 31. října ho vikariátnímu úřadu odevzdala farářova sestra, jak vikář Kfeller následně nahlásil výše. Nešťastný duchovní pastýř, kterého mezitím vikář v listu konsistoři obvinil z hrubého porušení kázně, se rozhodl k poslední zoufalé prosbě – o svolení nechat podle originálu namalovat kopii a tu vystavit na oltáři. (Toto je snad jediným přímým dokladem, že se mohlo jednat o obraz. Snáze se ovšem narychlo načrtne obraz, než se vyřeže socha. Naopak spíše pro plastiku by mohla svědčit nika, objevená za nynějším obrazem, od níž pravděpodobně vybíhají otisky paprsků svatozáře.) S přihlédnutím k vikářovu dobrozdání, že by z toho mohly vzejít další nepříjemnosti, konsistoř žádost zamítla. Blanenskému faráři nařídila, aby své farníky ponoukl k účtě k jinému církevně uznanému vyobrazení. Dne 21. prosince 1765 se vydal českokrumlovský vikariátní posel na obvyklou cestu do Prahy. Odvezl s sebou „obraz“ Panny Marie z Blanska se čtveřicí votivních darů.

Blanenští farníci se však nevzdávali. Již v prosinci 1765 se osmělili podat konsistoři žádost o jeho navrácení a v srpnu 1766 ji zopakovali. Ve své druhé žádosti prosili o navrácení starobylého pěkného „obrazu“ Matky Boží, který se od nepaměti nacházel na bočním oltáři farního kostela a k němuž se v nouzi utíkali jejich prarodiče, rodiče a v tehdejších nebezpečných válečných časech (za sedmileté války 1756 – 1763) i oni sami. Představoval pro ně „haus Muetter“ (*Mater domus*) čili nebeskou ochránkyni farnosti. Nemohli za příliv cizích poutníků a mariánských ctitelů, jichž se prý blanenský pan farář ptal, co tam pohledávají, že tu nejsou odpustky ani pouť. Obětaví farníci dokonce podnikli 20 mil (tj. přes 220 km)

dlouhou cestu. Při kanonické visitaci dne 7. července 1766 se nařizovalo dát jiné vyobrazení na místo, které po osm měsíců zůstávalo na oltáři prázdné. Při své druhé cestě do Prahy takto pana arcibiskupa a konsistoř úpěnlivě prosili o navrácení toho svého. Reakci nejvyšších úřadů pražské arcidiecéze, byla-li jaká, se však zatím nepodařilo v pramenech zachytit. Blanenští farníci pak zřejmě delší čas nepřipustili, aby místo jejich domácí Madony na postranním oltáři farního kostela zaujalo něco jiného. Možná až postupná přirozená generační obměna uklidnila emoce a umožnila tolerování jinak oblíbeného obrazu Panny Marie Pomocné, kterýžto ikonografický typ i ze svého kostela předtím znali.

K jistému oživení kultu Panny Marie Andělské v Blansku došlo za působení faráře P. Franze Paschera (1850 – 1855). Mariánský oltář okrášlil perlami vyšívaný obraz Panny Marie Andělské. Podle zápisu Pascherova nástupce z r. 1857 se v Blansku každoročně 2. srpna slavil svátek se mší ke cti Panny Marie Andělské a loretánskými litaniami. A nejen to. Žádost, kterou v únoru 1852 podal farář Pascher v jiné věci biskupské konsistoři v Českých Budějovicích, v sobě zahrnuje zajímavé svědectví také o historické paměti, které by si však pro svoji jedinečnost zasluhovalo pořádného prověření. Farář s odvoláním se na výpovědi pamětníků uvedl, že Blansko před více než 100 lety bývalo hojně navštěvovaným poutním místem, na němž se poutníkům kvůli tehdejšímu nedostatku pomocného duchovenstva ani nestačilo dostávat rozhřešení. Písemné doklady prý byly snad zničeny. S přičiněním duchovního správce si pražská arcibiskupská konsistoř vyžádala obraz, který byl potají odvezen. Milostný obraz s nápisem „Maria der Engl zu Pflanzten“ (Panna Maria Andělská v Blansku) při dolním okraji se v době psaní tohoto listu (údajně) nacházel v ambitu pražské Lorety.

Pražská Loreta

kostel P. Marie Andělské

(Blízký kapucínský kostel nese zasvěcení Panny Marie Andělské.) Všichni farníci si přáli získat obraz nazpět. Jak

vyprávěli pamětníci, před mnoha lety však jejich prosby zůstaly nevyslyšeny. Lze připustit, že přetrvávající tradice mohla ovlivnit to, že jeden z nových zvonů byl r. 1933 posvěcen právě ke cti Panny Marie Královny andělů.

Podle údajů z farní pamětní knihy nechala za 250 zl. mariánský oltář obnovit velká mecenáška kostela Maria Potroschko. V létě a na podzim 1879 práce provedl Adolf Mattausch, řezbář a pozlacovač z Rudolfova u Českých Budějovic. Roku 1912 během rozsáhlé obnovy chrámového interiéru mariánský oltář na náklady Wenzla Paschera z Dobechova za 400 korun nově pozlatil Felix Hrubeš z Českého Krumlova.

Farář P. Franz Heidler (1929 – 1933) zavedl v Blansku májové mariánské pobožnosti. Scházelo se k nim i z okolí tolik věřících, že je kostel sotva stačil pojmout. Mariánský oltář, k němuž darovali hodně svíček, býval hezky vyzdoben. Díky zbožným ženám bylo r. 1931 za 300 korun k oltáři pořízeno pěkné antependium.

Zdaleka viditelným poutním místem, opatřeným také hmotným zázemím pro hladové a žíznivé poutníky, se Blansko přirozeným vývojem v šedesátých letech 18. století nestalo. Navíc farnost přišla o předmět místní mariánské úcty, představující její nebeskou ochránkyni. Tehdejšímu faráři P. Jiřímu Hoffkunstovi se nezdařil záměr zřídit náboženské bratrstvo sv. Jiří, které by bývalo asi většinou sdružovalo blanenské farníky. V určitých důležitých záležitostech si počínal nestandardně či nepředpisově, což se nevyplatilo. Proč takový postup zvolil, vědí jen tam Nahoře. Nastupující osvícenský katolicismus dával přednost jiným hodnotám. Odvracel se od „neužitečných“ projevů okázalé vnějškové zbožnosti, z níž se vytrácela hloubka niterně žitého křesťanství, k péči o vzdělávání věřících a k účinné lásce k bližnímu, projevující se skutky. Buquoyská panství se v tomto ohledu zakrátko stala vzorem ba v rámci habsburské monarchie. Snad i proto se mohlo šíření pověsti blanenské Madony vikáři Kfellerovi jevit jako „lidové povídky“.

Výtka o světském prospěchu však při porovnání s historickými dokumenty může obstát pouze částečně. Blanenské záduší se finančně zvedalo po značných investicích do přestavby kostela a po velké ztrátě, kterou utrpělo při konkursu na majetek patronátního pána hr. K. Buquoye, ve třicátých a čtyřicátých letech 18. století. Za faráře Hoffkunsta si též díky dobrodincům mohlo opět dovolit vynakládat prostředky na nákladnější úpravy zařízení chrámu, některé dodnes viditelné. Roku 1763 (doplaceno 1764) byl domalován a patrně i pozlacen a postříbřen hlavní oltář, který sice pocházel už z r. 1682, ale během první třetiny 18. století byl doplňován o další, většinou postranní součásti. Zároveň byl za 15 zl. do jeho nástavce pořízen nový obraz k počtě Čtrnácti sv. pomocníků. Možná tehdy hlavní oltář získal podobu, která se uchovala až do současnosti. Roku 1765 zhotovil za 50 zl. řezbář Johann Robats (Robatsch) z Omlenic novou kazatelnu. A právě napravo od ní po své pozemské pouti odpočívá blanenský farář P. Jiří Hoffkunst, který se na věčnost odebral dne 13. prosince 1768 ve věku 47 let.

Restaurovaný postranní oltář farního kostela v Blansku není jenom dokladem krásy umění k počtě Nejvyššího a Panny Marie. Již není pouhou obyčejnou součástí zařízení kostela, stále obestřenu tajemnem, do něhož dochovaná historická písemnosti, které pamatují čtvrtinu tisíciletí, jen malinko nechávají nahlédnout. Pojí se k němu nevšední příběh s poselstvím o naději, upínající se Vzhůru, a tudíž neklamně.

P. S. Stává se neobyčejnou i pouhá návštěva kostela sv. Jiří v Blansku. Lidská duše se upokojí a zároveň ji výrazný duchovní náboj obdaří povzbuzením. Duch Boží tu opravdu působí jako mocný vyvěrající pramen. Jedním z plodů zde načerpané inspirace je i toto povídání.

AVE MARIA!

Panno Maria, oroduj za farnost v Blansku!

Vydala Římskokatolická farnost Kaplice jako přílohu Farního listu 10-11/2012